

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ فیبروری ۲۰۱۹

مرگ دو هموطن به علت "اپندکس" حلقه ننگیست بر گردن دولت دست نشانده

جمعه- ۲۶ دلو ۱۳۹۷- کابل: وقتی ۵ روز قبل جایزه بهترین وزیر صحت عامه به داکتر "فیروزالدین فیروز" یک تن از نورچشمی های "عبدالله عبدالله" که از وقت حضور در کابینه به جای "محمد رسول الله"، "غنی رسول الله" را هر صبح و هر شام می خواند داده شد، می خواستم مطلبی در آن مورد بنویسم؛ مگر مصروفیت ها و مشکلات زندگانی در ماتمکه کابل با هزاران مانع و مشکل آن از یک سو و مسائل مهمتر از برداشتن نقاب خیانت از سیمای این خاین به وطن و دشمن خلق وطن از سوی دیگر، نگذاشت تا خواستم را عملی نمایم تا این که امروز ضمن گزارشات رسانه "پژواک" و صحبت های خصوصی با چند تن دیگر دریافتم و به صحت خبر یقین حاصل کردم که در ولسوالی "کوهستان" ولایت فاریاب، دو مریض به علت مریضی "اپندکس" و نبود داکتر جراح، جان باختند. با مطالعه این خبربرخود لازم دانستم تا مرگ این دو هموطن را نیز به جای حلقه گل، طناب دارو جدان و حلقه ننگ ساخته، به جناب وزیر صاحب و تمام آن وجدان باخته هائی که ویرا جایزه داده اند، پیشکش نمایم.

در اساس وقتی ما از کارکرد وزارت صحت عامه در کشوری مانند افغانستان صحبت می نمایم، عملکرد فرد مسؤول را می توان عمدتاً در دو زمینه مورد بررسی قرار داد: طب معالجه ئی و طب وقایه ئی.

تا جایی که زندگانی همه روزه مردم ما و مراجعات مکرر آنها به شفاخانه ها و حضور عاجل بیماران به گورستانها نشان می دهد، در امر وقایه ئی، افغانستان در منطقه و حتا در سطح جهان یکی از محدود کشورهائیسست که تا هنوز در اینجا تمام امراض وقایه ئی از چیچک، ملاریا، کولرا گرفته تا پولیو، سالدانه، سل، زردی، محرقه، ایدز، انواع اعتیاد و... وجود داشته به جرأت می توان به اثبات رسانید که "افغانستان کنونی می تواند به مثابه موزیم زنده و فعال تمام امراضی که تا امروز بشر شناخته است، شمرده شود".

یعنی هرگاه قرار باشد فرد و یا افرادی را به خاطر ناتوانی در امر وقایه امراض مورد بازخواست قرار داد، این شخص در قدم اول و زیر صحت عامه و کارمندان زیر دستش در همان زمینه می باشند.

و اما به ارتباط طب معالجه ئی، اقتضاح دولت دست نشانده بیشتر و برجسته تر از آن است که ضرورت به مثال داشته باشد. مراجعه مریضان حتا برای تداوی امراض بسیار ابتدائی به پاکستان و هندوستان را می توان از صف های طویلی که همه روزه مقابل سفارت خانه ها و کونسولگری های این دو کشور جهت اخذ تداوی مریضان وجود دارد، فهمید.

اگر از زبان احصائیه بخواهیم صحبت نمائیم، تنها در سال گذشته در حدود دو میلیارد دلار، توسط مریضان افغان در هندوستان به مصرف رسیده است. طبق گفته یک تن از دوستانی که تازه از هند برگشته، این تجارت کثیف تنها جیب خلق افغانستان را خالی نساخته است، بلکه با بلند بردن هزینه تداوی در هندوستان، مردم عادی هند را که هنگام مراجعه به بیمارستان در مقایسه با افغانها توان صرف پول ندارند و در نتیجه به مثابه انسانهای دست دوم با آنها برخورد صورت می گیرد، نیز نسبت به افغانها عقده مند و عصبانی ساخته است.

از میزان مصارفی که افغانها جهت تداوی به پاکستان خرج می نمایند متأسفانه هیچ احصائیه ای وجود ندارد، مگر از این که مردم حتا جهت ساخت دندان به پاکستان مراجعه می کنند می توان حدس زد که اوضاع طب معالجه ئی در افغانستان چگونه است. حال از مبارزه علیه سرطان، ایدز، اعتیاد و عوامل آنها که یکی از وظایف وزارت صحت عامه است می گذریم، می آئیم عملیات "اپندکس" را که از جمله قدیمی ترین جراحی هائیسست که بشر با آن آشنا است در نظر می گیریم. وقتی در کشوری در دهه دوم قرن ۲۱ کس و یا کسانی به علت اپندکس می میرند و جهت عمل آنها جراح پیدا نمی شود، می باید در ۴ گوشه شهر طناب دار آویخت و از هریک آنها یک تن از وزراء و رؤسای مربوط را آویخت.

و اما این که چرا چند وجدان فروخته به انسان فاقد خلاقیت و وظیفه ناشناسی مانند "فیروزالدین فیروز" مدال و جایزه دادند کاملاً روشن است. آنها به این دشمن خلق افغانستان جایزه دادند زیرا آخرین میخ را بر تابوت تداوی مجانی در شفاخانه های افغانستان با فروش و شخصی سازی شفاخانه ها مانند "شفاخانه وزیر اکبرخان" آغاز نموده این روند ضد منافع ملی که در راستای تعمیل خط بانک جهانی و صندوق بین المللی پول یعنی خالقان "غنی احمدزی" است، در حال تطبیق بالای سایر بیمارستان ها نیز می باشد.

"فیروزالدین فیروز" به پاس خدمت به خلق افغانستان جایزه نبرده است، بلکه به علت خیانت به خلق افغانستان و تعمیل یکی از پروژه های برده ساز بانک جهانی و صندوقی بین المللی پول این توپ و تانک دالری امپریالیسم امریکا، مستحق آن جایزه شده است.

گرفتن مدال و جایزه از دست اشغالگران و جنایتکاران، سندیسست انکار ناپذیر که برنده جایزه در خدمت اشغال و اشغالگری بوده منافع اشغالگران را برآورده ساخته است..